

Гусаков Максим Євгенович
*здобувач вищої освіти
другого (магістерського) рівня вищої освіти
Дніпровського гуманітарного університету*

Науковий керівник:
Алфьоровва Тетяна Миколаївна
*кандидат юридичних наук, доцент
доцент кафедри права
Дніпровського гуманітарного університету*

ЗАХОДИ ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ БАНКРУТСТВА БОРЖНИКА – ЮРИДИЧНОЇ ОСОБИ В ПОЗАСУДОВОМУ ПОРЯДКУ

У своїй діяльності комерційні підприємства приділяють багато уваги якості продукту, або якості послуг які вони надають. Репутація підприємства – один з найважливіших чинників конкурентоспроможності на рівні з якістю.

Для західних компаній піклування про ділову репутацію є однією з найважливіших задач топ-менеджменту, для вітчизняних підприємств дане питання з кожним роком набуває актуальності, оскільки український топ-менеджмент все більше усвідомлює її важливість як запоруки довгострокового успіху на ринку. У багатьох великих компаніях сформовано спеціалізовані підрозділи зв'язку із громадськістю та ЗМІ, по взаємовідносинам з інвесторами [1, с. 40].

За умов все меншої цінової та якісної диференціації продукції та послуг ділова репутація починає виступати одним з найбільш цінних активів підприємства та фактором зростання привабливості для інвесторів, партнерів по бізнесу, підвищення його капіталізації, підсиленням конкурентних позицій на нових ринках. За аналітичними оцінками, ділова репутація у ринковій вартості компаній складає 20-25%, досягаючи іноді 80%, а зниження ділової репутації на 1% дає падіння ринкової вартості на 3% [2, с. 6].

Тому збереження належної ділової репутації є одним з пріоритетів комерційної діяльності. При виникненні фінансових проблем у підприємства, воно намагається їх вирішити без шкоди цьому цінному активу. Для захисту цих законних інтересів юридичних осіб кодексом України з процедур банкрутства були закріплені положення щодо позасудового порядку запобігання банкрутства боржника.

Під санацією боржника до відкриття провадження у справі про банкрутство розуміється система заходів щодо відновлення платоспроможності боржника, які може здійснювати засновник (учасник, акціонер) боржника, власник майна (орган, уповноважений управляти майном) боржника, інші особи з метою запобігання банкрутству боржника шляхом вжиття організаційно-господарських, управлінських, інвестиційних,

технічних, фінансово-економічних, правових заходів відповідно до законодавства до відкриття провадження у справі про банкрутство. З цього можна зробити висновок, що власник бізнесу має можливість провести оздоровлення підприємства без порушення процедури банкрутства, не позбуваючись при цьому контролю над підприємством.

На думку Ксенії Таламанчук, обираючи досудову санацію, підприємство дістає можливості для реструктуризації боргів, зміни організаційно-правової форми власної діяльності, часткового задоволення вимог кредиторів і більш гнучкого управління активами [3].

Боржник за рішенням засновників (учасників, акціонерів) боржника має право ініціювати процедуру санації до відкриття провадження у справі про банкрутство, яка має здійснюватись відповідно до плану санації боржника (далі - план санації).

В обов'язковому порядку в плані санації визначаються:

розміри, порядок і строки погашення вимог кредиторів, які беруть участь у санації;

заходи щодо виконання плану санації та нагляду за виконанням плану санації;

обсяг повноважень керуючого санацією (у разі його призначення).

Додатково в плані санації боржник може передбачити:

поділ кредиторів, які беруть участь у санації, на категорії залежно від виду вимог та наявності (відсутності) забезпечення вимог таких кредиторів;

різні умови задоволення вимог для кредиторів різних категорій;

заходи з отримання позик чи кредитів;

Для схвалення плану санації боржник скликає збори кредиторів шляхом письмового повідомлення всіх кредиторів, які відповідно до плану санації беруть участь у санації. Одночасно боржник надає цим кредиторам план санації та розміщує оголошення про проведення зборів кредиторів на офіційному веб-порталі судової влади України. Збори кредиторів скликаються не раніше ніж через 10 днів після розміщення такого оголошення.

Хоча ця процедура передбачається як позасудова, але боржник протягом п'яти днів з дня схвалення кредиторами плану санації подає до господарського суду за місцезнаходженням боржника заяву про затвердження плану санації. На нашу думку, законодавець таким чином надає певну юридичну силу чи обов'язковість плану санації, відступаючи при цьому від звичайних договірних відносин. Ухвала про прийняття до розгляду заяви про затвердження плану санації оскарженню не підлягає.

В такому випадку Господарський суд ще й постає певним версифікатором, маючи право відмовити у прийнятті заяви про затвердження плану санації. Підставами для відмови у прийнятті заяви про затвердження плану санації можуть бути:

план санації не відповідає вимогам кодексу з процедур банкрутства України;